

It's never easy to apologize, but the Torah requires us to confess our sins and then make restitution when we have wronged another.

THIS WEEK'S TORAH PORTION:

- Nasso (נָסוּ | Take up)
- Torah: Numbers 4:21-7:89
- Haftarah: Judges 13:2-5
- Gospel: Luke 1:11-20

Confession, Repentance, Restitution

When we sin against another person, causing them some loss, we must confess the sin, but we must also prove our repentance by making restitution. In most cases our restitution should include a sincere confession and apology to the individual we have wronged. A person must seek his neighbor's forgiveness before seeking God's.

And he shall make restitution in full for his wrong and add to it one-fifth of it, and give it to him whom he has wronged. But if the man has no relative to whom restitution may be made for the wrong, the restitution which is made for the wrong must go to the LORD for the priest, besides the ram of atonement, by which atonement is made for him. (Numbers 5:7-8)

In some cases, the victim has suffered no injury and remains unaware of the offense committed against him or her. In such a case, the person might be unnecessarily hurt to hear one's confession. It may be best to spare the person the injury that would be incurred by the confession and apology. For example, a husband probably should not say to his wife, "I apologize for gazing on other women whom I find more attractive than you."

Sometimes the desire to confess a sin to a person who does not know about the sin stems from a selfish desire to relieve one's own feelings of guilt. The confessor is unconcerned with how the apology will emotionally damage the victim. In such situations, a person should employ common sense and a little empathy before offering an apology.

In most cases, however, the clear and certain thing to do is to seek out the person you have wronged and apologize. Along with the apology comes restitution. In matters involving financial loss, the Torah prescribes a minimum of full repayment plus one-fifth the value. If the sin also involved a matter of sacrilege, such as swearing falsely, the sinner must also bring "the ram of

Het is nooit gemakkelijk om je te verontschuldigen, maar de Tora eist dat we onze zonden belijden en dan het onrecht wat we een ander hebben aangedaan vergoeden.

TORA-PORTIE VAN DEZE WEEK:

- Nasso (נָסוּ | Neem op)
- Tora: Numeri 4:21-7:89
- Haftarah: Richteren 13:2-5
- Evangelie: Lukas 1:11-20

Bekennen, Berouw, Compenseren

Wanneer we tegen een ander zondigen, waardoor die verlies lijdt, moeten we die zonde belijden, maar we moeten ons berouw ook bewijzen door een daad van compensatie. In de meeste gevallen moet onze compensatie een oprechte bekentenis bevatten met het aanbieden van excuses aan degene die we onrecht hebben aangedaan. Men moet de vergeving van zijn naaste zoeken voordat men God zoekt.

En hij zal voor zijn verkeerd handelen ten volle compenseren en er een vijfde deel aan toevoegen, en geven aan wie hij onrecht deed. Maar indien de man geen bloedverwant heeft aan wie compensatie kan worden verricht voor het onrecht, dan moet de compensatie voor het onrecht, naar de HEERE gaan voor de priester, naast de ram van verzoening, waarmee verzoening voor hem gedaan wordt. (Numeri 5:7-8)

In sommige gevallen heeft het slachtoffer geen letsel opgelopen en is het zich niet bewust van het feit dat een ander misbruik van hem of haar heeft gemaakt. In een dergelijk geval kan de persoon onnodig gekwetst raken als hij de bekentenis hoort. Het is dan het beste om de persoon de kwetsuur bij een bekentenis en excuses te besparen. Het lijkt bijvoorbeeld beter dat een man niet tegen zijn vrouw zegt: "Ik verontschuldig mij voor het kijken naar andere vrouwen die ik aantrekkelijker vind dan jij." Soms komt het verlangen, om een zonde te bekennen aan iemand die de zonde niet kent, voort uit een zelfzuchtig verlangen om de eigen schuldgevoelens te verlichten. De opbiechter is niet bezig met hoe de verontschuldiging het slachtoffer emotioneel zal beschadigen. In dergelijke situaties moet men gezond verstand en een beetje empathie aan de dag leggen voordat men een verontschuldiging aanbiedt.

In de meeste gevallen is het echter overduidelijk dat je degene die je verkeerd hebt behandeld, opzoekt en je excuses aanbiedt. De verontschuldiging gaat gepaard met compensatie. In zaken met financieel verlies schrijft de Tora een minimum voor van volledige terugbetaling plus een vijfde van de waarde. Als de zonde ook een kwestie van heiligschennis inhoudt, zoals vals zweren, moet de zondaar ook "de ram van de verzoening" brengen als een

atonement" as a guilt offering to the Sanctuary. If one's victim has died or is no longer available, one must still pay the restitution. The restitution should be made to the victim's next of kin according to the order of blood redemption outlined in Leviticus 25:25-31, i.e., brother, uncle, cousin. The Torah says that the restitution must be given to the man's kinsman kinsman-redeemer: "But if the man has no redeemer to whom restitution may be made for the wrong, the restitution which is made for the wrong must go to the LORD for the priest" (Numbers 5:8).

schuldoffer aan het Heiligdom.

Als het slachtoffer is overleden of niet meer bereikbaar is, moet men toch nog de compensatie betalen. De compensatie moet worden gedaan aan de nabestaanden van het slachtoffer in overeenstemming met de rangorde van bloedlossing zoals beschreven in Leviticus 25:25-31, dat wil zeggen broer, oom, neef. De Tora zegt dat de compensatie moet worden gegeven aan de bloedverwant-losser waarmee men verwant is: "Maar als de man geen (ver)losser heeft aan wie de compensatie voor het kwaad kan worden gedaan, moet de compensatie voor het onrecht, naar de HEERE gaan voor de priester" (Numeri 5:8).